

علیرضا کنگرلو

صحبت از مباحث پیچیده اقتصادی از حلاجی آزا و نظریات آدام اسمیت و آلفرد مارشال نیست که جزئیات آن از درک همگان خارج باشد، صحبت از یک «دو دو تا، چهارتای ساده» است؛ هیچ انسان دارای عقل سلیمی سرمایه‌ زندگی‌اش را صرف پرکردن چاله‌های معمول زندگی نمی‌کند، او خودروی شخصی‌اش را نمی‌فروشد تا هزینه‌های باغچه‌کاری خانه‌اش را جور کند یا هیچ بازرگانی مال‌التجاره‌اش را خرج سفر تفریحی خانواده نمی‌کند و… این ذات اقتصاد است که سرمایه را سرمایه‌گذاری کرده و هزینه‌های جاری را از محل درآمدهای ناشی از سرمایه‌گذاری تأمین می‌کند.

نفت هم برای ما چنین است؛ سرمایه ملی، اما در عوض سرمایه‌گذاری و افزون‌سازی، طی صدواندی سالان خرج شده است. سالانه میلیون‌ها بشکه نفت را فروخته و سیل درآمدهای حاصله را روانه بودجه‌های جاری کرده‌ایم؛ در تمام این سال‌ها هر کجای اقتصاد کشور لنگ می‌زده یا معاش جامعه با چالش مواجه شده، در عوض اصلاح فرایندها و توانمندسازی به‌منظور گذر از چالش‌ها، شیر نفت را بدان سو کشودیم. جریان خسارت‌های ناشی از حوادث و بلایای طبیعی، سر پا نگه‌داشتن اقتصاد پاران‌ه‌بگیر، تأمین

هزینه‌های بنگاه‌های دولتی عریض و طویل و فاقد مزیت رقابتی، همه و همه دست‌کم طی سه تا چهار دهه گذشته مانند «چاه ویلی» درآمدهای ناشی از فروش نفت و گاز را را بلعیده است. در تمام این سال‌ها همبای عربستان، امارات و نروژ نفت و گاز فروخته‌ایم اما اکنون اقتصادمان فاصله معناداری با آنها دارد؛ فاصله‌ای که مسببش فراتر از لطمه‌های ناشی از جنگ تحمیلی یا تحریم‌های ظالمانه است. در دهه‌های ۸۰، ۷۰ و حتی بخش قابل‌توجهی از دهه ۹۰ که دولت‌های ایران درآمدهای سرشار ناشی از فروش نفت و گاز را راهی بودجه‌های جاری کرده‌اند و در عوض مواجهه با مشکلات بنیادی اقتصادی مانند حل ریشه‌ای چالش‌های بنگاه‌های تولیدی، گذر از اقتصاد دولتی و توانمندسازی بخش خصوصی بوده‌ایم. مقایسه نرخ رشد قیمت سال ۱۳۹۰ با سال ۱۴۰۰ نشان می‌دهد زعفران ۸۹ درصد، بیسکویت و ویفر ۸۶ درصد، خاویار ۷۷ درصد، شیرینی و شکلات ۶۸ درصد، سیب درختی ۶۶ درصد، خیار تازه ۶۴ درصد، ماهی ۶۳ درصد و سیب‌زمینی ۶۱ درصد کاهش قیمت داشته‌اند. همچنین مرکبات ۵۱ درصد، پیاز و موسیر ۵۷ درصد، بستنی ۵۵ درصد، آیمپوه و کمپوت ۵۵ درصد، حبوبات ۵۰ درصد، میگو ۵۰ درصد، انگور خشک‌کرده ۴۶ درصد، شیر و فرآورده‌های آن ۴۱ درصد، کیوی ۳۹ درصد، خرما ۳۸ درصد، هندوانه و خربزه ۲۸ درصد، پسته ۱۴ درصد و گوجه‌فرنگی ۱۳ درصد افت قیمت داشته‌اند. بررسی قاره‌ای مقاصد صادراتی نشان می‌دهد سهم صادرات به کشورهای آسیایی در دو دهه اخیر افزایش یافته است؛ به‌طوری‌که در سال ۱۳۸۰، کشورهای اروپایی سهم ۴درصدی از صادرات محصولات کشاورزی ایران داشته‌اند اما به مرور زمان از این سهم کاسته شده و به ۱۹ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده و در مقابل سهم قاره آسیا از ۵۶ درصد سال ۱۳۸۰ به ۸۰ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده است. به عبارت دیگر، دروازه‌های صادراتی به اروپا برای ایران بسته شده‌اند.

محصولات آب‌بر با ارزش افزوده پایین در صدر فهرست صادرات یک دهه گذشته قرار دارد

در حالی که وزن صادرات محصولات کشاورزی در یک دهه گذشته ۲۰۲ برابر شده، ارزش صادرات کاهشی بوده است

ریسک آبی

محصولات آب‌بر با ارزش افزوده پایین در صدر فهرست صادرات یک دهه گذشته قرار دارد

منتخب نشان می‌دهد به‌جز دو محصول آب‌معدنی و نوشابه باقی محصولات با افت قیمت مواجه شده‌اند. به عبارتی، با گذشت یک دهه از صادرات محصولات، به‌جای افزایش قیمت و ارزش‌وری، با افت قیمت مواجه بوده‌ایم. مقایسه نرخ رشد قیمت سال ۱۳۹۰ با سال ۱۴۰۰ نشان می‌دهد زعفران ۸۹ درصد، بیسکویت و ویفر ۸۶ درصد، خاویار ۷۷ درصد، شیرینی و شکلات ۶۸ درصد، سیب درختی ۶۶ درصد، خیار تازه ۶۴ درصد، ماهی ۶۳ درصد و سیب‌زمینی ۶۱ درصد کاهش قیمت داشته‌اند. همچنین مرکبات ۵۱ درصد، پیاز و موسیر ۵۷ درصد، بستنی ۵۵ درصد، آیمپوه و کمپوت ۵۵ درصد، حبوبات ۵۰ درصد، میگو ۵۰ درصد، انگور خشک‌کرده ۴۶ درصد، شیر و فرآورده‌های آن ۴۱ درصد، کیوی ۳۹ درصد، خرما ۳۸ درصد، هندوانه و خربزه ۲۸ درصد، پسته ۱۴ درصد و گوجه‌فرنگی ۱۳ درصد افت قیمت داشته‌اند. بررسی قاره‌ای مقاصد صادراتی نشان می‌دهد سهم صادرات به کشورهای آسیایی در دو دهه اخیر افزایش یافته است؛ به‌طوری‌که در سال ۱۳۸۰، کشورهای اروپایی سهم ۴درصدی از صادرات محصولات کشاورزی ایران داشته‌اند اما به مرور زمان از این سهم کاسته شده و به ۱۹ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده و در مقابل سهم قاره آسیا از ۵۶ درصد سال ۱۳۸۰ به ۸۰ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده است. به عبارت دیگر، دروازه‌های صادراتی به اروپا برای ایران بسته شده‌اند.

محصولات آب‌بر صدرنشینان فهرست صادرات

علاوه بر اینها، گزارش اتاق بازرگانی نشان می‌دهد که در بین محصولات کشاورزی، بخش زراعت بیشترین مقدار صادرات را به خود اختصاص داده است. مقدار صادرات محصولات زراعی از ۱٫۴ میلیون تن در سال ۱۳۹۰ به ۳٫۶ میلیون تن در سال ۱۴۰۰ رسیده که با نرخ رشد سالانه ۹٫۸درصدی مواجه بوده است. بررسی محصولی صادرات محصولات کشاورزی هم نشان می‌دهد از نظر مقداری در زیربخش زراعی، در دوره ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۰ به‌طور متوسط سهم هندوانه و خربزه ۳۱٫۱ درصد بوده و پس از هندوانه و خربزه، سهم سیب‌زمینی تازه به نسهم ۲۱٫۶ درصد رتبه دوم و گوجه‌فرنگی تازه با ۱۹ درصد رتبه سوم را در اختیار دارند. بررسی آب‌مجازی محصولات عمده صادراتی نیز نشان می‌دهد در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۸، صادرات پسته بالاترین آب‌مجازی در بین محصولات عمده صادراتی را به خود اختصاص داده است؛ به‌طوری‌که مقدار آب‌مجازی صادرات پسته از هزارو ۵۲۱ میلیون مترمکعب در سال ۱۳۹۰ به هزارو ۲۰۷ میلیون مترمکعب در سال ۱۳۹۸ رسیده است و به‌طور متوسط در ۹ سال اخیر سالانه پسته هزارو ۳۸۲ میلیون

محدود شود، درآمدهای‌شان را به‌مثابه سرمایه به خزانه نوظهوری به نام صندوق‌های ثروت ملی هدایت کردند تا اصل سرمایه را حفظ کرده و از درآمدهای ناشی از آن بهره‌مند شوند؛ صندوق‌ها با هدف نگهداری منابع بین‌نسلی و البته افزون‌سازی ثروت ملی کار خود را آغاز کردند و امروز شاهد آن هستیم که این صندوق‌ها در زمره بزرگ‌ترین بنگاه‌های اقتصادی جهان به‌شمار می‌روند و نه‌تنها اهداف ذاتی خود را محقق کرده‌اند که بر جریان جهانی اقتصاد اثرگذارند. ما که هم نفت داشته‌ایم و هم گاز و هم از معادن درآمدهای مازاد و سرشار کسب کرده‌ایم، کجای این بازی ایستاده‌ایم؛ آیا ما هم اندوخته‌ای داریم؟ آیا ما هم توانسته‌ایم داشته‌هایمان را سرمایه‌گذاری کرده و از منافعش بهره‌مند شویم؟ آیا سهم آیندگان را از منابع ملی حفظ کرده‌ایم؟ با اندک اغماضی بابت برخی تلاش‌های صورت‌گرفته، باید گفت که پاسخ تمام این پرسش‌ها منفی است. این پاسخ منفی و صریح در شرایطی است که بسترها و ظرفیت‌های قانونی حفظ سرمایه‌ها و خلق ثروت دست‌کم در یک دهه گذشته وجود داشته است. صندوق توسعه ملی با اساسنامه و کارکردی شبیه صندوق‌های ثروت جهانی و در پس تجربه ناموفق حساب ذخیره ارزی در سال ۱۳۸۹

شکل گرفت؛ قانون در گام اول بر هدایت حداکثری منابع حاصل از فروش نفت و گاز به این صندوق تأکید دارد و در گام بعدی، اساسنامه صندوق هدایت سرمایه‌ها به طرح‌های سودآور و ارزش‌آفرین را در اولویت قرار داد. طی یک دهه گذشته گام اول محقق شده و بالغ بر ۱۵۰ میلیارد دلار از منابع حاصل از فروش نفت و گاز وارد صندوق شد. اما گام دوم به یک دلیل روشن محقق نشد و همان منابع صرف هزینه‌های جاری شد؛ دلیلی که بزرگ‌ترین مانع بر سر‌راه تحقق اهداف اساسنامه‌ای صندوق توسعه ملی به‌شمار رفته و اصلاح آن، کلیدواژه تحقق یک صندوق بین‌نسلی است: «سرمایه ملی، پول توجیبی دولت نیست». بدیهی است که هر زمان، قاطبه جامعه به معنای عام یعنی قانون‌گذار و مجری و ناظر، اصحاب قلم و کلام و البته مردم ایران به‌عنوان ذی‌نفعان اصلی صندوق توسعه ملی به این باور برسند که نفت به‌عنوان یک سرمایه ملی، نباید صرف هزینه‌های جاری شده و در طرح‌های پایدار و دارای توجیه، سرمایه‌گذاری شود، آن زمان نقطه عطفی است که می‌توان به آینده صندوق توسعه ملی در کسوت یک صندوق بین‌نسلی امید بست.

✦ **مدیر حوزه ریاست و روابط عمومی صندوق توسعه ملی**

در حالی که وزن صادرات محصولات کشاورزی در یک دهه گذشته ۲۰۲ برابر شده، ارزش صادرات کاهشی بوده است

هندوانه تولید و صادر می‌کند، در نظر نگرفته است. اگر قرار باشد ما فرضاً تولید و صادرات هندوانه را چون آب‌بر است، قطع کنیم و هیچ جایگزینی برای آن نگذاریم، طبیعتاً نقض مثبت آن در اشتغال‌روفق کشاورزی و ارزش‌افزوده‌بخش را هم از دست می‌دهیم. ضمن اینکه جایگزین‌کردن نیز آسان نیست، با تمام اینها به نظر من تأثیر صادرات این محصولات به اندازه برداشت‌های غیرمجاز آب و توسعه سطحی محصولات کشاورزی مثل پسته نیست». همچنین به باور او به‌صورت کلی بهره‌وری کشاورزی رشد درخور توجهی نداشته است و «برای افزایش تولید کشاورزی باید با ماشین‌آلات و دانش و شب‌روز در اختیار کشاورزان باشد یا مجبور به فشار بیشتر بر منابع آب و خاک هستیم، ضمناً ارتباط عملکرد و سرمایه‌گذاری مثبت است و بررسی‌ها نشان افزایش تولید کشاورزی باید با ماشین‌آلات و دانش و شب‌روز در اختیار می‌دهد در دهه گذشته علاوه بر اینکه میزان سرمایه‌گذاری ما نزولی بوده، موجودی سرمایه‌مان نیز رو به کاهش است.» کاوه زرگران، عضو کمیسیون کشاورزی و صنایع غذایی اتاق ایران نیز درباره افزایش میزان صادرات تولید کشاورزی آب‌بر در دهه گذشته، آن‌هم با وجود تشدید تنش‌های آبی، به «شرق» می‌گوید: «مشکل بنیادی ما پائین‌بودن قیمت آب کشاورزی است که موجب می‌شود قیمت کالای تولیدشده با آن آب را هم متوجه نباشند. در مقابل چون در سایر کشورها متوجه ارزش آب کشاورزی هستند، از صادرات آب‌مجازی‌ما استقبال می‌کنند. به نظر من مهم‌ترین وظیفه مجلس در حوزه کشاورزی، واقعی‌کردن قیمت آب کشاورزی است تا بعد از آن فقط کالاهایی صادر شوند که از نظر اقتصادی توجیه داشته باشند. در شرایط فعلی، با ایزان‌بودن آب و دسترسی آسان به چاه‌های غیرمجاز، شاهد صادرات کالاهایی هستیم که درواقع صادرات آب‌مجازی هستند.» او درنهایت تأکید می‌کند: «همیشه بخشی از قانون‌گذاران، نمایندگان شقر صاحب منفعت بودند و همواره در برابر واقعی‌شدن آب مقاومت می‌کردند. ما منابع نسل‌های آینده را اززان‌قیمت می‌فروشیم و دلمان خوش است که صادر داریم.»

سمتی رفته که کد رهگیری برای محصولاتش بگذارد که نشان می‌دهد

محصول کجا و توسط چه کشاورزی و با چه سمومی تولید شده است. همین سیستم در صادرات هم تکرار می‌شود؛ صادرات سنتی است و فقط مازاد محصولات صادر می‌شود. این دید موجب شده عموم صادرکنندگان حرفه‌ای عمل نکنند و بیشتر صادرکنندگان به علت ازدست‌دادن مزیت‌ها و به‌روزنکردن وضعیت محصولاتشان، بازار را از دست داده‌اند. مثلاً درباره پسته، شاهد بودیم که رقیب آمریکایی آمد و ما مزیت‌هایمان را با یک‌بیک در برابر رقیب از دست دادیم.»

سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی نزولی بوده است

این کارشناس اقتصادی علت کاهش قیمت واحد محصولات کشاورزی در دهه گذشته را هم این‌گونه تحلیل می‌کند: «کاهش قیمت واحد یعنی مثلاً ما یک تن از یک محصول را در گذشته ۵۰۰ دلار می‌فروختیم و الان ۳۰۰ دلار یا کمتر. این به دو عامل بستگی دارد؛ یکی خود محصول و دیگری مقصد صادرات ما. هرچه میزان ارزش افزوده محصول صادراتی بیشتر باشد، قیمتش بالاتر می‌رود. مثلاً قیمت رب چندین برابر قیمت گوجه خام است. پس چون ما به سمت خام‌فروشی رفته‌ایم، قیمت محصولاتمان کاهش یافته است. از طرف دیگر، ما بازارهای بزرگ را از دست داده‌ایم و حلاً فقط بازارهایی را داریم که برایمان آسان است و استانداردهای سخت‌گیرانه ندارند، مثل عراق و افغانستان که همسایه ما هم هستند و هزینه ترانزیت چندان ندارند. در عوض بازار اتحادیه اروپا را که بزرگ‌تر است و محصولات را با قیمت بالاتری می‌خرد، از دست داده‌ایم.»

فشار بیشتر از منابع آب و خاک

فکاری در واکنش به صدرنشینیی صادرات محصولات آب‌بر نیز می‌گوید: «ما همان‌طور که آب صادر می‌کنیم، وارد هم می‌کنیم. ذرت، گندم و جو وارداتی آب‌بر است. بنابراین نمی‌شود به این موضوع به شکل افراطی نگاه کرد. باین‌حال، دید سنتی به کشاورزی اثرش را گذاشته است. برای مثال ایران هیچ جایگزینی برای کشاورزی که

که این بند اصلاحی با رای این هیئت به تصویب نرسیده بود، آن را قانونی نمی‌دانستند، اما به هر حال در جریان انتخابات هیئت‌رئیس‌ه اتاق ایران سلاک عمل قرار گرفت. با این وجود، شرایط قیدشده در همین بند هم از سوی مراجع نظارتی رعایت نش‌د.آن‌طور که رئیس انجمن نظارت در نامه خود اشاره کرده است، این انجمن روز دوم خرداد نامه استعلام خود را به مرکز احراز صلاحیت وزارت اطلاعات ارسال کرده است، اما ۲۱ روز بعد از ارسال این نامه، مرکز حراست وزارت صمت (و نه مرکز احراز صلاحیت وزارت اطلاعات آن‌طور که در آیین نامه انتخابات قید شده است) درباره صلاحیت کاندیداها اعلام نظر کرده و با کاندیداتوری سلاح‌ورزی مخالفت کرد. بنابراین نه‌تنها مرکز احراز صلاحیت وزارت اطلاعات پاسخی به این استعلام نداده، بلکه نامه حراست وزارت صمت نیز بعد از مهلت قانونی به انجمن نظارت ارسال شده که در آن اشاره‌ای به اظهارنظر وزارت اطلاعات نشده بود. مرکز حراست وزارت صمت البته ۲۷ خرداد در نامه دیگری تأکید کرد اظهارنظر این مرکز بر مبنای نظر وزارت اطلاعات بوده است؛ اما آن‌طور که میرمحمدصادقی در نامه خود تأکید کرده بود، این اظهارنظر هم بعد از موعد قانونی به انجمن اعلام شد و قابل اعتنا نبود. باین‌حال، انجمن نظارت درباره این اتفاق و تعیین تکلیف ادامه فرایند انتخابات از سه مرجع شورای

چرا انتخابات هیئت‌رئیس‌ه اتاق ایران قانونی است؟

هیئت‌رئیس‌ه را قانونی می‌داند؟ پاسخ را باید در نامه حسین میرمحمدصادقی به وزیر صحت جست‌وجو کرد که در ۱۲ تیرماه نوشت: «این انجمن به دلیل سکوت مرجع رسمی ردصلاحیت کاندیداها در موعد مقرر، نمی‌توانسته مانع شرکت هیچ فردی در انتخابات هیئت‌رئیس‌ه شود. بر اساس تبصره بند ۲-۲ آیین‌نامه اصلاحی انتخابات اتاق ایران که در بهمن سال گذشته به تأیید و امضای شورای عالی نظارت رسیده است، نظر کتبی وزارت اطلاعات ملاک عمل انجمن نظارت است که باید ظرف ۱۰ روز کاری از زمان استعلام به دست این انجمن برسد؛ «انجمن نظارت اسامی نامزدهای عضویت در انتخابات هیئت‌رئیس‌ه اتاق ایران را طی نامه‌ای به وزارت اطلاعات اعلام و نظر کتبی آن وزارت‌خانه را اخذ و ملاک اقدام قرار می‌دهد. عدم اعلام نظر کمپوت وزارت اطلاعات طرف مدت ۱۰ روز کاری از زمان استعلام، به‌منزله موافقت تلقی شود». اگر چه بسیاری از اعضای هیئت نمایندگان از آنجا

شرق: ظاهراً ماجرای دنباله‌دار انتخابات هیئت‌رئیس‌ه اتاق ایران به خانه آخر نزدیک شده است. قرار است شنبه آینده هیئت عالی نظارت به‌عنوان عالی‌ترین رکن این اتاق، برای بررسی ابهامات و مسائل مطرح‌شده درباره انتخاب رئیس اتاق ایران تشکیل جلسه دهد. مخالفان همچنان بر تئور ابطال این انتخابات می‌دند و تنها مرجع نظارتی این انتخابات یعنی انجمن نظارت بر انتخابات اتاق‌های سراسر کشور نیز همچنان بر قانونی‌بودن روند برگزاری انتخابات، کاندیداتوری داوطلبان و انتخاب هیئت‌رئیس‌ه اصرار دارد. آنچه مخالفان مدعی آن هستند، ردصلاحیت حسین سلاح‌ورزی از سوی نهاد نظارتی تأییدکننده صلاحیت در انتخابات هیئت‌رئیس‌ه است. آنها به استاد دو نامه منتشرشده از حراست وزارت صمت، معتقدند سلاح‌ورزی با وجود ردصلاحیت در این انتخابات کاندیدا شده و بنابراین انتخابات او غیرقانونی است. اما چرا انجمن نظارت این ادعا را مردود دانسته و فرایند انتخابات

رشد ۲۰۰ درصدی تولید در سیاموتور

بهزاد حق‌مدیر، مدیرعامل سیاموتور می‌گوید: «این شرکت در میزان تولید خودروهای تجاری ۲۰۰ درصد رشد داشته است». او در همین رابطه افزود: «سیاموتور برنامه‌های تولیدی خود را توسعه خواهد داد و بازتاب این برنامه‌های در تیراز تولید محصولات مشهود خواهد بود». سیاموتور از تولیدکنندگان کشته‌فאו FAW4180 است که این کشته‌ه جایگاه خوبی در بازار تجاری ایران دارد. او می‌گوید: «این شرکت برنامه‌ای برای انبار کشته‌ها ندارد و تلاش می‌کند بتواند با سرعت بیشتر خودروها را به مصرف‌کننده برساند». مدیرعامل سیاموتور می‌گوید: «این شرکت تمامی تعهدات خود را طبق برنامه انجام داده و علی‌رغم مشکلاتی که در مسیر تولید هست، هیچ تعهد عقب‌افتاده‌ای ندارد». وی یادآور شد: «تمام کشته‌ه‌های تولیدی شرکت سیاموتور استانداردهای ۸۵گانه‌ا را به دست آورده‌اند». بهزاد حق‌بر می‌گوید: «سیاموتور با رکورد تولید جدید خود، جلوتر از تعهدات خود حرکت می‌کند و اکنون مقداری از تعهدات در مراحل نهایی آماده‌سازی است که

پس از طی مراحل قانونی به مشتریان تحویل داده می‌شود.» او درباره اهمیت رضایتمندی مشتریان یادآور شد: «اسفند سال ۱۴۰۱ بر اساس گزارش ارزیابی شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد، شرکت «سیاموتور» مقام نخست را در ارائه خدمات فروش کسب کرد». گفتنی است شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد از ارزیابی نتایج عملکرد، کیفیت، سرعت و هزینه خدماتی مانند وضعیت نمایندگی‌ها، سیستم‌های ارتباطی و اطلاعاتی، رعایت ضوابط

روش‌های متفاوت فروش، ضوابط حمل خودرو، رسیدگی به شکایت و… عملکرد خودروسازان را بررسی می‌کند. بر همین اساس، نمرات منتشرشده سیاموتور از نظر «وضعیت نظام مدیریتی شرکت‌ها» نمره ۸۴ را از صد نمره به دست آورده‌اند که متوسط نمره شرکت‌های خودروساز سنگین در این شاخص ۳۶ است. از نظر «میزان رضایتمندی مشتریان» نیز سیاموتور نمره ۷۴ را به دست آورده است. در ارزیابی «وضعیت نمایندگی‌های مجاز» نیز سیاموتور با نمره ۶۹٫۸ مقام سوم را دارد اما میانگین نمره صنعت سنگین ۴۱ است.

فراخوان مناقصه عمومی

اداره کل راه و شهرسازی شرق استان سمنان (شاهرود) در نظر دارد مناقصه عمومی ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار کند.کلیه مراحل برگزاری تا ارائه پیشنهاد و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) **http://www.setadiran.ir/** انجام خواهد شد.

ردیف	عنوان فراخوان	شماره فراخوان سامانه ستاد	برآورد (ریال)	مهلت دریافت اسناد	مهلت آخرین مهلت ارسال پیشنهاد	تاریخ بازگشایی
۱	مناقصه عمومی هم‌زمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله‌ای تکمیل عملیات ساختمانی واحدهای نیمه تمام پروژه مسکن مهر ۳۲۶ واحدی صنعت ساختمان سنگسر در شهرک کوثر	۲۷-۳۱۹۹۰۰۰۳۰۰۲۰۰	۳۱۱،۸۲۳،۰۷۵،۱۵۳	۱۴۰۲/۰۵/۰۷	۱۴۰۲/۰۵/۱۷	۱۴۰۲/۰۵/۱۸

شناشه آگهی : ۱۵۳۵۱۴۸ **روابط عمومی اداره کل راه و شهرسازی شرق استان سمنان – شاهرود**